

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obdo/26/2022
Identifikačné číslo spisu:	1114222477
Dátum vydania rozhodnutia:	27.09.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Nemčeková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:1114222477.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Nemčekovej a členiek senátu JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD. a JUDr. Lenky Praženkovej, v spore žalobcu J&M ALFYTOUR spol. s r.o., so sídlom Hlavné nám. 13, Šahy, IČO: 11 846 071, zastúpeného POLÁČEK & PARTNERS s.r.o., so sídlom Hurbanovo nám. 1, Bratislava - mestská časť Staré mesto, IČO: 50 568 124, proti žalovanému Západoslovenská distribučná, a.s., so sídlom Čulenova 6, 816 47 Bratislava, IČO: 36 361 518, zastúpenému Allen & Overy Bratislava, s.r.o., so sídlom Eurovea Central 1, Pribinova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 35 857 897, o zaplatenie 60.027,91 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 38Cb/3/2014, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30. marca 2020, č. k. 3Cob/15/2020-1485 a späťvzatí dovolania, takto

rozhodol:

Konanie o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30. marca 2020, č. k. 3Cob/15/2020-1485, z a s t a v u j e .

II. Žalobca má nárok proti žalovanému na plnú náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej tiež „súd prvej inštancie“) rozhodol vo veci samej dňa 17. júla 2018 rozsudkom č. k. 38Cb/3/2014-1187 pre zmeškanie žalovaného (ďalej tiež „rozsudok pre zmeškanie“ alebo „kontumačný rozsudok“) podľa § 274 zákona č. 160/2015

Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), ktorým žalobe vyhovel v celom rozsahu a žalobcovi priznal voči žalovanému plnú náhradu trov konania. [Žalobou vo veci samej a jej následnými rozširujúcimi zmenami žalobca v konaní uplatnil voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia spolu v sume 60.027,91 eur s príslušenstvom, z titulu tvrdenej protiprávnej úhrady žalovaným fakturovaných platieb žalobcom (ako výrobcom elektrickej energie) za prístup do distribučnej sústavy žalovaného v období špecifikovanom v žalobe a jej zmenách].

2. Žalovaný podal dňa 30. júla 2018 proti rozsudku pre zmeškanie návrh na jeho zrušenie (§ 277 CSP) a zároveň dňa 21. augusta 2018 odvolanie [§ 356 písm. b) CSP].

3. Súd prvej inštancie dňa 1. februára 2019, uznesením č. k. 38Cb/3/2014-1253, návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol a toto uznesenie na odvolanie žalovaného Krajský súd v Bratislave (ďalej tiež „odvolací súd“) dňa 30. marca 2020 svojím uznesením č. k. 3Cob/15/2020-1485 potvrdil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací dňa 1. júla 2021 pod sp. zn. 5Obdo/23/2021 vec vrátil súdu prvej inštancie bez rozhodnutia o dovolaní žalovaného ako predčasne predloženú, predovšetkým z dôvodu, že ešte nebolo primárne rozhodnuté o podanom riadnom opravnom prostriedku žalovaného, a to o odvolaní proti rozsudku pre zmeškanie.

5. Krajský súd v Bratislave o odvolaní žalovaného rozhodol tak, že dňa 11. mája 2022, uznesením č. k. 3Cob/190/2021-1719, (kontumačný) rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo 17. júla 2018, č. k. 38Cb/3/214-1183, v znení opravného uznesenia z 3. augusta 2021, č. k. 38Cb/3/2014-1635, zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Žalovaný podaním z 5. júla 2022 zobral späť svoje dovolanie podané proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30. marca 2020, č. k. 3Cob/15/2020-1485. Uviedol, že vzhľadom na predchádzajúce zrušenie kontumačného rozsudku v odvolacom konaní, žalovaným podané dovolanie voči rozhodnutiu, ktoré bolo vydané v konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 38Cb/3/2014 a na odvolacom súde

pod sp. zn. 3Cob/15/2020, nie je viac dôvodné. Žalovaný navrhol, aby dovolací súd podľa

§ 446 CSP dovolacie konanie zastavil a o trovách dovolacieho konania rozhodol za aplikácie ust. § 257 CSP tak, že „žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania“.

Žalovaný zvýraznil, že dovolanie podal v zložitej procesnej situácii, ktorú sám nezavinil. Odvolací súd dve súvisiace odvolacie konania nespojil s následkom predĺženia rozhodovania odvolacieho súdu o odvolaní proti rozsudku pre zmeškanie a oddialenia následného späťvzatia dovolania. Od vyhlásenia kontumačného rozsudku ubehli takmer štyri roky, čím došlo k porušeniu princípu hospodárnosti. V období tejto právnej neistoty a v jej dôsledku podal žalovaný dovolanie, ktoré teraz berie späť, k čomu by pri včasnom rozhodnutí súdu nebolo došlo. Podľa žalovaného tým, že žalobca podal návrh na vydanie kontumačného rozsudku napriek okolnostiam v konaní vedúcim napokon k zrušeniu kontumačného rozsudku odvolacím súdom, došlo zo strany žalobcu ku zjavnému zneužitiu práva, ktoré by s odkazom

na čl. 5 CSP „v duchu základných zásad CSP nemalo požívať právnu ochranu“ a nemalo by byť „odmenené“ náhradou trov konania.

7. Podľa § 446 CSP, ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd dovolacie konanie zastaví.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že žalovaný ako dovolateľ zobral späť dovolanie ním podané proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30. marca 2020, č. k. 3Cob/15/2020-1485, z tohto dôvodu rozhodol podľa § 446 CSP o zastavení dovolacieho konania.

9. Podľa ust. § 453 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa primerane použijú na dovolacie konanie.

10. Podľa ust. § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

11. Podľa ust. § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

12. Podľa ust. § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v konaní, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

13. Podľa ust. § 451 ods. 3 CSP, v odôvodnení uznesenia, ktorým bolo dovolanie odmietnuté alebo ktorým bolo konanie o dovolaní zastavené, dovolací súd stručne uvedie iba dôvod svojho rozhodnutia. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania nemusí v takom prípade odôvodňovať.

14. Napriek zneniu citovaného § 451 ods. 3 druhá veta CSP, najvyšší súd vzhľadom na výslovný návrh dovolateľa na aplikáciu ust. § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov dovolacieho konania, stručne uvádza, že v okolnostiach uvádzaných dovolateľom nevzhliadol existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by výnimočne nepriznal náhradu trov konania žalobcovi ako protistrane dovolateľa (žalovaného), ktorý späťvzatím svojho dovolania z procesného hľadiska zaviniť zastavenie dovolacieho konania (§ 256 ods. 1 CSP).

15. Tieto okolnosti hodné osobitného zreteľa mali spočívať podľa dovolateľa v nehospodárnom konaní (odvolacieho) súdu tým, že sám nespojil rozhodovanie o návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie (§ 277 CSP) a o samostatne podanom odvolaní žalovaného [§ 356 písm. b) CSP], v dôsledku čoho došlo k predĺženiu konania o spore.

Podľa dovolacieho súdu však výhrady voči nehospodárnemu, resp. neefektívnemu konaniu súdu, z hľadiska rozhodovania o (ne)priznaní nároku na náhradu trov konania nemožno vyhodnotiť v neprospech sporovej protistrany, ktorá zastavenie (dovolacieho) konania procesne nezavinila. Napokon žalovanému, ktorý sa okrem návrhu na zrušenie kontumačného rozsudku rozhodol samostatne a časovo oddelene podať aj opravný prostriedok vo forme odvolania proti dotknutému rozsudku, nič nebránilo, aby z hľadiska dodržania čl. 17 CSP navrhol spojenie rozhodovania na odvolacom súde (§ 378 ods. 1 CSP a § 166 ods. 1 CSP)

o odvolaní proti zamietavému uzneseniu prvoinstančného súdu o návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a o odvolaní proti rozsudku pre zmeškanie.

16. K druhej okolnosti vytýkanej dovolateľom, že žalobca podaním návrhu na vydanie kontumačného rozsudku zjavne zneužil právo, čo by v zmysle čl. 5 základných princípov civilného sporového konania nemalo požívať právnu ochranu, vrátane udelenia sankcie formou nepriznania (súdneho moderovania) náhrady trov konania, dovolací súd uvádza, že dôvodnosť tohto návrhu žalobcu bola v konečnom dôsledku posúdená odvolacím súdom v inom, samostatnom odvolacom konaní, v ktorom napokon došlo k zrušeniu dotknutého rozsudku

pre zmeškanie. Avšak samotné podanie návrhu sporovou stranou na vydanie rozsudku

pre zmeškanie, čo umožňuje zákonná úprava, bez ďalšieho nemožno považovať za „zjavné zneužitie práva“, ktoré nepožíva právnu ochranu. Vo výsledku teda dovolateľ opäť vytýka nesprávne posúdenie splnenia podmienok pre vydanie kontumačného rozsudku zo strany súdu prvej inštancie, čo bolo vyhodnocované v odvolacom konaní v uznesení Krajského súdu v Bratislave z 11. mája 2022, č. k. 3Cob/190/2021-1719 (tam bol žalovaný úspešný).

Dôvody uvádzané dovolateľom teda nie sú také, aby výnimočne mohli prelomiť zásadu priznania náhrady trov strane, ktorá mala v konaní úspech, resp. ktorá zastavenie konania nezavinila. Dovolací súd teda stručne uzatvára, že zastavenie dovolacieho konania zaviniť z procesného hľadiska dovolateľ tým, že podané dovolanie zobral späť. Dovolacie konanie

sa týka samostatného konania o návrhu žalovaného na zrušenie kontumačného rozsudku a zavinenie za jeho zastavenie je preto potrebné posudzovať samostatne vo väzbe na procesný úkon späťvzatia dovolania. Hoci späťvzatie dovolania de facto predchádzalo zrušeniu rovnakého kontumačného rozsudku v inom súbežnom konaní vyvolanom odvolaním žalovaného a v konečnom dôsledku ďalšie vedenie dovolacieho konania tak stratilo zmysel, z hľadiska rozhodovania o náhrade trov dovolacieho konania bola z procesného hľadiska významná len skutočnosť späťvzatia dovolania, ktorú priamo nevyvolal

žalobca, pričom procesné dôvody uvádzané dovolateľom (nehospodárnosť postupu súdu v konaní, podanie návrhu na vydanie kontumačného rozsudku žalobcom podľa § 274 CSP) podľa dovolacieho súdu nemožno v podmienkach daného dovolacieho konania považovať za dôvody opodstatňujúce výnimočné použitie ust. § 257 CSP.

17. O výške náhrady trov dovolacieho konania priznanej žalobcovi rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

18. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.